

JOHN SANS 2009

*Transitional
Grotesk reborn.
Barokní grotesk
znovuzrozen.
Громеск
в стиле барокко
возрождённый.*

THE IDEA OF A BRAND-NEW GROTESK IS CERTAINLY RATHER FOOLISH – there are already lots of these typefaces in the world and, quite simply, nothing is more beautiful than the original Gill. The sans-serif chapter of typography is now closed by hundreds of technically perfect imitations of Syntax and Frutiger. The only chance, when looking for inspiration, is to go very far ...

A grotesk does not afford such a variety as a serif typeface, it is dull and can soon tire the eye. This is why books are not set in sans serif faces. A grotesk is, however, always welcome for expressing different degrees of emphasis, for headings, marginal notes, captions, registers, in short for any service accompaniment of a book, including its titlings. We also often come across a text in which we want to distinguish the individual speaking or writing persons by the use of different typefaces. The condition is that such grotesk should blend in perfectly with the proportions, colour and above all with the expression of the basic, serif typeface. In the area of non-fiction typography, what we appreciate in sans-serif typefaces is that they are clamorous in inscriptions and economic in the setting. John Sans is to be a modest servant and at the same time an original loudspeaker; it wishes to inhabit libraries of educated persons and to shout from billboards. Baskerville cleverly incorporated certain constructional elements in the design of the individual letters of his typeface. These elements include above all the alternation of soft and sharp stroke endings. The frequency of these endings in the text and their rhythm produce a balanced impression. The anchoring of the letters on the surface varies and they do not look monotonous when they are read. We attempted to use these tricks also in the creation of a sans-serif typeface. Except that, if we wished to create a genuine "Baroque grotesk", all the decorativeness of the original would have to be repeated, which would result in a parody. On the contrary, to achieve a mere contrast with the soft Baskerville it is sufficient to choose any other hard grotesk and not to take a great deal of time over designing a new one. Between these two extremes, we chose a path starting with the construction of an almost monolinear skeleton, to which the elements of Baskerville were carefully attached. After many tests of the text, however, some of the flourishes had to be removed again. Anything that is superfluous or ornamental is against the substance of a grotesk typeface. The monolinear character can be impinged upon in those places where any consistency would become a burden. The fine shading and softening is for the benefit of both legibility and aesthetics. The more marked incisions of all crotches are a characteristic feature of this typeface, especially in the bold designs. The colour of the Text, Medium and Bold designs is commensurate with their serif counterparts. The White and Black designs already exceed the framework of book graphics and are suitable for use in advertisements and magazines. The original concept of the italics copying faithfully Baskerville's morphology turned out to be a blind alley. This design would restrict the independent use of the grotesk typeface. We, therefore, began to model the new italics only after the completion of the upright designs. The features which these new italics and Baskerville have in common are the angle of the slope and the softened sloped strokes of the lower case letters. There are also certain reminiscences in the details (K, k). More complicated are the signs & and @, in the case of which regard is paid to distinguishing, in the design, the upright, sloped @ small caps forms. The one-storey lower-case g and the absence of a descender in the lower-case f contributes to the open and simple expression of the design.

MYŠLENKA ÚPLNĚ NOVÉHO GROTESKU JE URČITĚ BLÁZNIVÁ
– je jich už na světě plno a nic krásnějšího než původní Gill jednoduše není. Bezserifovou kapitolu typografie dnes uzavírají stovky technicky dokonalých syntaxovských a frutigerovských epigonů. Jediná možnost je jít si pro inspiraci hodně daleko...
Grotesk neskýtá takovou rozmanitost jako písma serifové, je fádní a brzy unaví oko. z té příčiny se knihy bezpatkovými písmy nesází. Grotesk je však vždy vítán pro různé stupně vyznačení, pro záhlaví, marginálie, popisky, rejstříky, zkrátka každý servisní doprovod knihy včetně titulků. Často se vyskytuje i text, kdy různým typem písma chceme odlišit hovořící nebo píšící osoby. Podmínkou je, aby takový grotesk dokonale ladil s proporcemi, tmavostí a hlavně s výrazem základního, patkového písma. V typografii ne-literární oceňujeme u bezpatkových písem jejich hlasitost v nápisech a úspornost v sazbě. John Sans má být skromným služebníkem i originálním tlampačem, chce obývat knihovny vzdělanců i křičet z billboardů.
Baskerville chytře začlenil určité stavebné prvky do kresby jednotlivých písmen. Především je to střídání měkkých zakončení tahů s ostrými, jejichž četnost a rytmus v textu působí využaveně. Ukončení liter v ploše je různé a dojem při čtení není pak jednotvárný. Tyto triky jsme se snažili použít i při tvorbě bezpatkového písma. Jenomže pokud bychom chtěli věrně sledovat „barokní grotesk“, musela by se opakovat veškerá zdobnost originálu, což by vedlo k parodii. Naopak, pro pouhý kontrast s měkkým Baskervillem stačí vybrat jakýkoli cizí tvrdý grotesk a nezdržovat se návrhem nového. Mezi oběma krajnostmi jsme zvolili cestu začínající stavbou téměř monolineární kostry, na niž jsme opatrně umisťovali baskervillovske prvky. Po mnohých textových zkouškách jsme však museli některé kudrlinky zase odstranit. Vše přebytečné a zdobné odporuje podstatě grotesku. Monolinearitu je možné porušit tam, kde by každá důslednost byla na obtíž. Jemné odstíňování a změkčování je ku prospěchu čitelnosti i estetice. Zvýrazněné zárezy všech úžlabí tvoří ve velkých stupních charakteristický rys tohoto písma, zejména v tučných řezech. Přesnou interpolací jsme docílili souměřitelné tmavosti řezů Text, Medium a Bold s jejich patkovými protějšky. Řezy White a Black přesahují již rámec knižní úpravy a hodí se do reklamy i časopisu. Původní koncept kursivy věrně kopírující Baskervillovo tvarosloví zůstal slepou uličkou. Tento řez by omezoval samostatné použití grotesku. S modelací nové kursivy jsme proto začali až po dopracování stojatých řezů. S Baskervillem má společný úhel naklonění, některé ozvuky detailů (K, k), a změkčené šikmé tahy minusek. Složitější jsou znaky € a @, u nichž je brán zřetel na kresebné odlišení stojaté, nakloněné a kapitálkové formy. Jednobříškové malé g a nepřítomnost spodního přetahu minusky f prospívá otevřenému a jednoduchému výrazu kresby.

JOHN SANS 2009 FONT MAP

John Sans/ДжонСанс White
John Sans/ДжонСанс White Italic
John Sans/ДжонСанс Lite
John Sans/ДжонСанс Lite Italic
John Sans/ДжонСанс Text
John Sans/ДжонСанс Text Italic
John Sans/ДжонСанс Medium
John Sans/ДжонСанс Medium Italic
John Sans/ДжонСанс Text Bold
John Sans/ДжонСанс Text Bold Italic
John Sans/ДжонСанс Heavy
John Sans/ДжонСанс Heavy Italic
John Sans/ДжонСанс Black
John Sans/ДжонСанс Black Italic
John Sans/ДжонСанс Heavy Bold
John Sans/ДжонСанс Heavy B. It.

John Sans Cond White
John Sans Cond White Italic
John Sans Cond Lite
John Sans Cond Lite Italic
John Sans Cond Text
John Sans Cond Text Italic
John Sans Cond Med
John Sans Cond Med Italic
John Sans Cond Text Bold
John Sans Cond Text Bold Italic
John Sans Cond Heavy
John Sans Cond Heavy Italic
John Sans Cond Black
John Sans Cond Black Italic
John Sans Cond Heavy Bold
John Sans Cond Heavy Bold Italic